

MACPRO

MAGAZINE

Juni 2011

★ ★ ★ LIVE ON STAGE ★ ★ ★

WWDC 2011

Steve Jobs and The Swinging Cupertino Band

MOSCONE CENTER, SF ★ JUNE 6TH

WITH THE
HITS
★ ★ ★

" iCloud (You Make Me Sync)"

" iOS 5 Can't Come Soon Enough"

" The Lion's Roar" (or " Redmond Cringe")

REVOLUTIONARY PRODUCTS GUARANTEED

Artiklar

- 4   **Ledare: "Att välja sina strider"**
- 7   **Allt från WWDC 2011**
- 20   **"Apple gör inte om samma misstag igen" – Esse om iCloud**
- 28   **Därför är Research In Motion i kris**
- 34   **Hemma hos Code 42**
- 38   **Undvik den gamla servern**

Tester

- 42   **LG Optimus 2x P990 – Snabbare är svårt att vara**
- 47   **Concerti 2 för iPad 2 – Subtil elegans**
- 50   **P.A.P. – Imponerande läderfodral**
- 53   **Bamboo Paper för iPad – Ödmjuk enkelhet**
- 58   **Logitech K800 – Räddar produktiviteten**
- 60   **HP ProLiant MicroServer – Kuben som Steve glömde**
- 65   **Sennheiser Adidas OMX 680i Sports**
- 67   **Slice 3 – Papperstunt fodral för iPhone 4**
- 69   **Xi3 – Liten men inte så naggande god**
- 72   **Övervaka hemmet via din iPhone**

Mer

- 76   **Wanloo**
- 77   **Retro – "The White Album"**

MACPRO

MAGAZINE

Månadens premiumkod
Gromit

Juni 2011
8:e sedan start

Chefredaktör & ansvarig utgivare

Joacim Melin

Övriga medarbetare

Petri Stenberg, Johan Wanloo,
Joakim Östlind

Formgivare

Johan Brook

Seniorreporter

Peter Esse

Korrektur

Olof Hennig

Kontakt

redaktion@macpromagazine.se

Annonsering

annons@macpromagazine.se

**Pressreleaser, inbjudningar
eller liknande**

redaktion@macpromagazine.se

Macpro Magazine publiceras av Melin Ord och Media
Macpro Magazine är en icke-politisk och icke-religiös fristående publikation.

ISBN 978-91-633-7797-6

Copyright 2011. Melin Ord och Media. Made on a Mac.

Att välja sina strider

Att Apple med sina hundratals miljarder dollar på banken tar sig råd att förarga tusentals kunder av Xserve, iWeb och Final Cut Server, för att inte nämna hundratals mobiloperatörer och tredjepartsutvecklare runt om i världen som i det tidigare fallet kan räkna med ett rejält inkomstbortfall när SMS och MMS skickas via Apples server istället för via deras egna, och i det senare fallet får se sina applikationer helt eller delvis kopieras till funktioner i Safari, OS X och iOS, det mina vänner är en av de saker med Apple som aldrig slutar fascinera mig.

Apple gör så här inte bara för att de kan, utan för att de väljer sina fajter med omsorg och med de hetaste produkterna på marknaden kan de dela ut snytingar som de själva vill. Apple vet att de genom att fatta tuffa beslut nu kan kliva in i ett annat marknadssegment och lämna ett annat kvar där resten av branschen får tuppfäktas om de få procent av marginaler som finns att tjäna.

För om det är något Apple aldrig gillat så är det att kliva in på en redan etablerad marknad och försöka fajtas med konkurrenter som redan subventionerat och rabatterat marginalerna på sina produkter till promillenivåer. Mobiltelefonmarknaden hade stiltje och de etablerade spelarna, Nokia med flera, stod och stampade eftersom kunderna inte

visste att de kunde kräva annat tills iPhone lanserades. På servermarknaden kan du inte göra mycket annat än att stoppa i mer och sänka priset, oavsett hur fin servern i fråga än var, och så var det redan när Apple klev in på den arenan för tio år sedan.

Missförstå mig inte nu – Apple tillverkade onekligen en av världens bästa servrar i Xserve. Apples lagringserbjudande i Xserve RAID var under ett par år det mest prisvärda alternativet av alla på marknaden och tusentals användare hos blytungta kunder som exempelvis Reuters älskar möjligheterna med Final Cut Server.

För Apple räcker det dock inte - de packar istället ihop tältet och vandrar därifrån eftersom de vet att de inte kan få ut de marginaler de vill under en längre tidsperiod. För det är vad det handlar om i det längre perspektivet för vilket företag som helst: att tjäna pengar. Apple hade säkerligen haft råd att fortsätta tillverka servrar och gjort kunderna glada, men på en marknad där det handlar om att ta marknadsandelar fanns det ingen framtid för Apple när det gällde servrar; att ange Mac OS X Server som argument för att motivera ett pris på 30000 kronor för en server när en Dell-maskin med Linux kostade under hälften räckte inte för de som inte var övertygade om att Mac OS X Server och Xserve var något att hänga i granen.

När du läser detta är det slutet på Juni och förhoppningsvis kör vi Juli månad på stranden med en iskall dryck i näven. Macpro Magazine kommer ut som vanligt den sista måndagen i Juli månad, men under den kommande månaden har vi dessutom två specialutgåvor, en om OS X Lion och en om OS X Lion Server. Vi går igenom nyheterna, ger tips och råd om hur du styr upp ditt nya operativsystem och myser i största

allmänhet.

Har du det lite tråkigt under sommaren, besök gärna www.mybackpack.se – en liten webbsajt om folk och deras väskor. För de senaste nyheterna i Apple-världen rekommenderas som alltid vännerna på Allt Om Mac (www.alltommac.se).

Väl mött!

Jocke

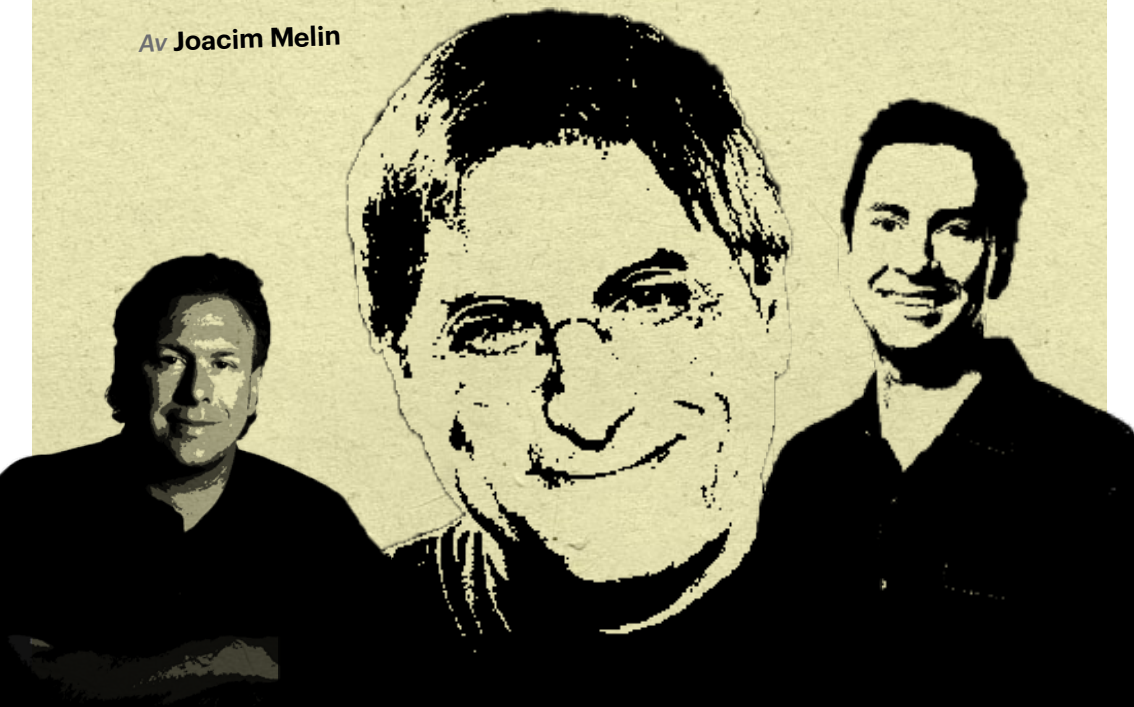
A handwritten signature in black ink, reading "Jocke" followed by a long horizontal flourish.

Allt från

WWDC 2011

ÅRETS WWDC blev en omtumlande upplevelse. En blekare Steve Jobs än vad vi hunnit bli vana vid, ingen ny hårdvara, men däremot både tjänster och mjukvaror som sätter tonen för var Apple är på väg under en överskådlig framtid.

Av Joacim Melin

WWDC2011

Join us for a preview of the future of iOS and Mac OS X.

OS X version 10.7, “Lion”, i både klient- och serverversion. iOS 5. iCloud. Bakom dessa nyheter finns en uppsjö av nyheter som i början på månaden skakade om branchen, Apples konkurrenter och också deras samarbetspartners. Många av nyheterna i iOS 5 var, så här i efterhand, ganska väntade. Bättre funktioner för påminnelser, ett helt nytt sätt att få notifieringar (som många noterat påminner “en aning” om hur Google löst problemet i Android, men ska man vara krass så är det väl på tiden att Android ger tillbaka lite till en plattform de kopierat under flera år nu), och en funktion för att köpa tidningar och hantera prenumerationer genom App Store. Det senare är ju något som många, inklusive mig, efterlyst länge nu med tanke på hur struligt det är att hantera just detta genom App Store. Gänget på Twitter lär ju å ena sidan garva kalsongerna av sig över att Apple nu integrerat Twitter i iOS 5, men å andra sidan lär de och alla de som livnär sig på att utveckla egna klienter för Twitter ha en tuff höst framför sig.

iOS 5

För mig är de två största nyheterna iMessage och PC Free. Med iMessage får du ett enda program för att hantera alla typer av meddelanden som du i normala fall hade använt SMS-applikationen för, det vill säga, SMS och MMS. Fast det finns en nivå till på det hela. All kommunikation går numera över 3G-nätet eller över WIFI, beroende på vad du har tillgängligt, vilket innebär två saker. Dels att Apple nu ger katten i vad deras tidigare samarbetspartners, nämligen mobiloperatörerna, tycker om detta då de dels inte förvarnade dem om att iMessage skulle släppas, och dels för att mobiloperatörerna riskerar att förlora en hel del pengar på att vi, abonnenterna, inte längre betalar extra för att skicka SMS och MMS mellan varandra, något mobiloperatörerna tjänar grova pengar på. Apple träder istället in med sitt egna notifieringssystem som nu används för att trycka ut notifieringar till våra iOS-enheter för att distribuera den här typen av meddelanden, utan kostnad utöver vad du betalar för din bredbandsanslutning eller ditt 3G-abonnemang. Detta kombinerat med att Apple nu börjat sälja iPhones utan abonnemang direkt via Apple Store gör ju att man lätt tecknar bilden att Apple är klara med att dansa med mobiloperatörerna och nu kör vidare själva.

Klart är det att Apple gör allt de kan för att frigöra sig själva och sina kunder från mobiloperatörerna och samtidigt ta en större del av kakan till sig själva. Det blir väldigt intressant att se hur mobilbranschen reagerar på detta.

En annan anledning till varför iMessage är så viktigt är inte svårt att finna om man tittar på konkurrenterna, i synnerhet Research In Motion, RIM, som ligger bakom Blackberry. I årtal har de drivit tjänsten

Blackberry Messaging, BBM, en tjänst som är en av de populäraste bland användare av Blackberry-användarna med över 40 miljoner användare världen över och av många anses vara en stor del av Blackberrys framgång.

iMessage slår in ännu en kil mellan RIM och deras kunder och ger dem, minst sagt, ännu en anledning till att överväga en övergång från Blackberry till iPhone och iPad. Efter lanseringen av iOS 5 rasade RIM:s aktie med tre procent vilket placerade den under 37 dollar för första gången sedan 2007 på Torontobörsen. Det är vidare inte en allt för svår gissning att Google kommer att lansera något liknande, och att Microsoft efter köpet av Skype försöker implementera chatfunktionen i Skype som ett sätt för Windows Phone-användare att skicka textmeddelanden till varandra.

RIM:s reaktion kan vi säkerligen redan förutspå: de är marknadsledande inom detta område och därför är iMessage inget hot. Men jag tror nog att folket på RIM nu känner sig om möjligt ännu mer pressade och en motreaktion måste komma snart för att de ska kunna bibehålla någon som helst relevans på marknaden och hos sina kunder inför 2012.

Andra kul nyheter i iOS 5 är onekligen WIFI-synkronisering av iTunes och nya kartfunktioner där du också kommer att kunna kolla trafikläget. En anledning mindre att köpa en GPS-programvara, således.

PC Free

En av Androids största styrkor är att man inte behöver en PC eller Mac för att aktivera en Android-enhet. Mata in ditt Google-konto och vips så är du igång. Uppdateringar hanterar du direkt i enheten och du behöver

inte en dator för att uppgradera den. iOS 5 tar ett steg i samma riktning och nu behöver du ingen Mac eller PC för att aktivera din iPhone längre. Detta förstärker inte bara bilden av att Apple i fortsättningen inte kommer att hålla hand så hårt med mobiloperatörerna utan att du nu kommer att kunna putta i vilket sim-kort som helst, mata in ditt iCloud-användarnamn och sen är det bara att köra. Precis som i Android. Med PC Free kommer du vidare kunna ta säkerhetskopior av allt innehåll i din iOS-enhet över WIFI eller 3G till iCloud (huruvida detta även kommer att fungera med tredjepartsleverantörer eller din egna Web-Dav-server återstår att se, jag gissar att det initialt inte är så men att det kommer att introduceras senare).

En fullständig genomgång av iOS 5 kommer i ett kommande nummer av Macpro Magazine när operativsystemet släppts.

iCloud

Det framstår nu som allt tydligare att iCloud är tjänsten som .Mac och MobileMe alltid ville vara men inte blev. Men det finns ändå hål som iCloud lämnar gapande, åtminstone om man ska gå på tjänstebeskrivningen som lämnats på Apples hemsida och under presentationen på

WWDC. Det handlar om vad man ska göra med sin webbsida eller blogg som man har skapat med exempelvis iWeb och sedan laddat upp till MobileMe. Kanske har man också styrt

om sitt egna domännamn till tjänsten. iWeb försvinner den sista juni 2012 när MobileMe stängs av. Vidare finns inget stöd för iDisk, alltså en WebDav-montering

av din lagringsyta som du idag har möjlighet till via MobileMe, utan all synkronisering av din information sker endast via de applikationer du kör som stödjer iCloud. Galleri-funktionen försvinner även den men ersätts av Photo Stream i iCloud, en funktion som dock kräver en iOS-enhet för att du, eller din familj eller dina vänner, ska kunna dela bilder med dig.

OS X Lion Server

“The server for everyone” är Apples motto numera, som menar att du nu kan förvandla i princip vilken Mac som helst till en server. Lion Server är ett tillägg som du [köper via App Store för 49.99 dollar](#) (sven-

ska priser kommer).

En ny Server Admin har Apple tagit fram. Typ. Vissa tjänster ligger fortfarande kvar i Server Admin medan de vanligaste (e-post, iCal, iChat, Adressboksservern, fildelning, med mera) ligger i ett nytt program som kort och heter Server. I samma applikation hanterar man också användarkonton och grupper.

Profilhanteringen från iPhone Configuration Utility är numera inbyggd i server-applikationen. Du kan härifrån utföra samma saker som med iPhone Configuration Utility, men med en liten extra funktion som låter dig pusha ut en profil till en iOS-enhet via notifieringsservern i Lion Server. Utöver det kan du också hantera profilerna via en webbläsare och inte enbart via Server-applikationen vilket är ett tecken på att Apple nu öppnar sig för att låta kunder i miljöer som inte är så värtunga med Applemaskiner hantera iOS-profiler. Via allt detta kan du också låsa och radera enheter via WIFI- eller 3G-nätverket vilket är högst välkommet.

Apple lanserar vidare “fildelning för iPad”, vilket i sig inte är särskilt dramatiskt eftersom fildelningen går via WebDAV och det har ju fungerat i Mac OS X Server sedan åtminstone OS X Server 10.4.

Pushnotifieringar slår Apple på stora trumman för som vanligt:

Lion Server is integrated into the Apple Push Notification service and can immediately notify users when they receive new mail messages, calendar invitations, changes to meetings, or updates to contact information.

Vad Apple i vanlig ordning inte säger är att pushnotifieringar i vanlig ordning inte stödjer push av e-post, kalendrar och till iOS-enheter, eftersom dessa fortfarande saknar stöd för IMAP-IDLE-standarden. Vill du ha push så är det alltså Kerio Mailserver, Exchange Server 2010 eller iCloud som gäller, och hur det sistnämnda ska fungera för företag är högst oklart eftersom det vad jag sett inte går att koppla en egen e-postdomän till iCloud. Det skulle dock inte förvåna mig om det kommer.

En av de riktigt stora nyheterna i OS X Server 10.7 är att XSAN numera är inbyggt i Mac OS X Server. Vad det är tänkt att man ska köra som metadatakontroller om man inte köper en lösning från Active Storage är däremot ett frågetecken, i synnerhet eftersom man inte gärna kör det på en Mac Mini Server och en Mac Pro är ju som bekant inte särskilt rackvänlig.

Wiki Servern har uppdaterats till version 3. Ett bättre gränssnitt och e-postnotifieringar är bland nyheterna. På tal om e-post så har webmailen till mailservern äntligen fått sig en uppryckning. Apple har dumpat Squirrelmail och gjort vad i princip varenda Mac OS X Server-administratör gjort i årtal nu: gått över till Roundcube.

Jag återkommer med mer om Lion Server i ett kommande specialnummer av Macpro Magazine med tester, genomgångar av funktioner och mycket mer.

OS X Lion

Klientversionen av Mac OS X heter precis som med servern numera endast OS X och med versionsnummer 10.7 är det ett operativsystem som tar Mac:arna närmare iPhone, iPad och iOS. Flerfunktionsgester med musplattan eller Apples bortglömda Magic Trackpad, som jag gissar kommer att få ett försäljningsmässigt uppsving nu när OS X Lion släpps, är något som Apple arbetat hårt med. En annan funktion som inte känns fullt så viktig om du sitter med en större skärm jämfört med en 11" Macbook Air är att kunna köra applikationer i fullskärmsläge,. Det erbjuder dig ett större fokus med vad du arbetar med just nu men många, mig inkluderad, gillar att ha flera fönster öppna samtidigt så för egen del ska det bli intressant att se hur den funktionen används.

Mission Control är ett nytt sätt att gålla koll på öppna applikationer och dess fönster. Dashboard, Exposé och Spaces i en enda applikation är det enklaste sättet att beskriva det som och för en som aldrig använt spaces men däremot gillar Exposé så ska detta bli riktigt intressant att se hur det fungerar. Mac App Store känner ju alla redan till, medan Launchpad blir en sorts förlängning av att kunna få upp programgrupper från dockan och därifrån kunna starta program.

Med Launchpad visas alla dina applikationer och har du fler applikationer än vad som kan visas på en skärm kan du enkelt svepa med fingrarna på din Magic Mouse eller på din styrplatta och sedan få upp fler program att starta. Eller så använder du Alfred som vi avhandlade i ett tidigare nummer av Macpro Magazine.

En funktion jag personligen ser fram emot är Resume, där applikationer öppnas upp och tar vid exakt där de var när du arbetade med dem sist. Tack vare funktionen Auto Save behöver du inte spara ett dokument du skriver på utan det görs automatiskt i bakgrunden (vilket lär driva ett och annat backupprogram helt galet) och Versions kan man se som en förlängning av Time Machine då den precis som i Time Machine låter dig scrolla bakåt i tiden för att hitta just den rätta versionen av ett visst dokument.

Airdrop låter dig skicka applikationer till en annan Mac som sitter på samma LAN eller WIFI-nät som dig själv, en klar hälsning till Dropbox med flera, men begränsningen sitter ju just i att du inte kan skicka filer över Internet med Airdrop. Det borde dock fungera via en VPN-

anslutning så det ska bli intressant att testa och se om det fungerar.

Om du gillar Mail som det ser ut nu så lär du börja skruva på dig när du kör Mail i OS X 10.7. Numera är programmet designat för att helst köras över hela skärmen och om Apple tittat på Sparrow när de utfomat Mail i OS X 10.7 vet jag inte, men det finns helt klart likheter. Bättre sökfunktion, lovar Apple, men också en bättre förhandsvy och en bättre och klarare funktion för att se mail i diskussionsvy precis som i iOS (och till skillnad från Mail i Snow Leopard där funktionen snarare irriterar än hjälper till anser jag).

Det finns över 250 nyheter i OS X 10.7 “Lion”. Jag ser fram emot att återkomma till fler av dem i ett kommande specialnummer av Macpro Magazine som släpps så snart OS X 10.7 “Lion” gör det.

Bara en sak till...

Det fanns mycket att smälta och ta till sig under keynoten på WWDC 2011, men om det var en sak jag tänkte på direkt så var det hur lite vi såg av Steve Jobs. Inte bara att han verkade svag och tunnare än någonsin på scen, utan att andra chefer på Apple lyftes fram i rampljuset mer än någonsin på en keynote. Phil Schillers presentation av OS X Lion var skriven av, och troligen för, Jobs själv, det råder det ingen tvekan om anser jag. Schillers presentation blev därför ostigare än vanligt och jag var knappast ensam om att undra om Jobs över huvudtaget skulle dyka upp på scenen igen. Nu återkom han och var en aning piggare när iCloud skulle presenteras, men ska man dra några intryck av det som vi-

sades på scenen så är det att Steve Jobs är en man som i allt större grad skalar ned sig själv och betydelsen av sig själv och låter produkterna och andra medarbetare på Apple ta mer och mer plats. Det är utifrån det inte svårt att fundera över om Jobs inte planerar för att lämna rampljuset helt, antingen för att hans sjukdom tvingar honom, eller för att han inte vill eller orkar längre.

Oavsett vad så var det tre nya operativsystem, en ny molntjänst och ett nytt Apple som visades upp.

Apple gör inte om samma misstag igen

Esse om iCloud

Ingen ny hårdvara till trots - WWDC '11 får ses som en vattendelare mellan det nya och gamla Apple och det beror på just iCloud. Men vad är det som gör att iCloud inte bara blir ett nytt namn på MobileMe – något aldrig fungerat riktigt bra?

MobileMe skulle bli det .Mac aldrig var - en modern tjänst för att möjliggöra för oss användare att ha samma mail, adressbok och kalender på alla våra enheter, utan att behöva koppla in sladden för synkronisering. Dessvärre misslyckades lanseringen totalt med långa väntetider och information som försvann. Även om detta löstes relativt snabbt har det alltid varit problem med exempelvis dubletter och långsam filöverföring med mera. Den största kritiken har emellertid alltid varit det faktum att Apple haft mage att ta betalt för tjänsten samtidigt som den inte levererat något mer än till exempel Gmail i kombination med andra tjänster - förutom möjligtvis ett snyggt webbgränssnitt. Känslan att det aldrig tillhört kärnverksamhet har också alltid funnits där.

Det bästa beviset på att Apple inte kommer att upprepa samma misstag som med MobileMe är det faktum att iCloud är kostnadsfri. För varför skulle Apple, med sina enorma marginaler på allt annat, börja ge bort saker? Mycket enkelt - för att alla våra Apple-produkter kommer att vara beroende av tjänsten och med det vi själva.

För 10 år sedan gjorde Steve Jobs Mac:en till den digitala hubben så som vi använt den fram tills idag. Macen är i centrum och till den kopplar vi våra övriga enheter - telefonen, plattan, hemmets olika kameror och så vidare. Från och med iCloud så förändras detta. Macen blir inte mer hövding än vår iPhone eller iPad och hubben blir vårt iCloud-konto.

Vi kommer att bli så beroende av tjänsten att de flesta kablar i hemmet kommer att försvinna. Så om vår bild vi precis tog med vår iPhone inte finns i iPhoto helt automatiskt när vi sätter oss framför datorn så kommer vi knappt veta hur vi skall göra för att få över den. Just därför kommer inte heller detta problem att uppstå. På samma sätt kommer vi inte

att dubbelkolla om låten vi nyss köpte på Macen också laddats ner på iPaden innan vi sätter oss på tåget - vi vet att den kommer att vara det.

Det är en tjänst som helt enkelt måste fungera - och just därför kommer den att fungera, det är inte bara Apples kärnverksamhet, det är företagets kärna.

Epost, adressbok och kalender

Huvudfunktionerna från MobileMe blir kvar, vår @me.com-adress samt gemensam adressbok och kalender över alla enheter. Du kan emellertid även i fortsättningen kombinera en annan epost-adress med synkroniseringen av adressbok och kalender. För detta finns det även ett webbgränssnitt precis som med MobileMe idag.

Foto

Tar vi ett foto med vår iPhone så kommer detta att synas på de andra Macar och övriga iOS-enheter som vi äger. De 1000 senaste fotorna sparas på iOS-enheterna medan det inte finns någon spår på Macen.

För att spara fotorna permanent organiserar du dem i mappar. Varje enhet har 30 dagar på sig att synkronisera ner nya foton innan de försvinner från Apples servrar.

Appar, böcker och dokument

En funktion som fungerar redan nu är möjligheten att se alla dina köpta appar, oberoende om de är installerade eller ej. Detta görs via iTunes på Macen och App Store i iOS. Samma sak gäller e-böcker som du köpt via iBooks. Vidare kommer alla nya appar och böcker som köps automatiskt kunna installeras på övriga iOS-enheter om du så vill. Dessvärre är utbudet av böcker tunt här i Sverige, men den som väntar

på något gott ...

Dokument som skapas och sparas i Pages, Numbers och Keynote kommer med hjälp av iCloud att sparas på alla dina enheter utan att du behöver fundera på var de ligger .

Säkerhetskopiering

En liten doldis men ack så fantastiskt när väl olyckan är framme. Utan att du behöver fundera på det så säkerhetskopieras en stor portion av din iOS-enhet till iCloud. Skulle du bli av med din iPhone så är det bara att skriva in användarnamn och lösenord till ditt iCloud-konto på den nya telefon - vänta en stund och så är den precis som den gamla som du blev av med.

iCloud säkerhetskopierar inköp av musik, appar och böcker, bilder och video som finns i kamerarullen (bilder från ditt iPhoto-bibliotek som du synkroniserat över inkluderas ej så tänk på att även ha backup på din Mac), allmänna inställningar, sortering av appar samt SMS och MMS.

Musik

Precis som med appar så har du möjlighet att synkronisera alla dina inköp till alla dina enheter - dessvärre gäller detta bara i USA till en början.

Slutligen har vi iTunes Match som kollar igenom ditt musikbibliotek och erbjuder att synkronisera även dessa låtar till alla dina enheter. Extra fiffigt blir det med de låtar som du till exempel rippat från en CD-skiva men som även finns på iTunes Store. Då väljer den det sistnämnda och på så sätt så slipper du ladda upp all din musik till molnet vilket kan ta väldigt lång tid beroende på storleken på ditt bibliotek. Vidare så kan musiken vara av bättre kvalité på iTunes Store än det du själv står bakom. iTunes Match är den enda delen av iCloud som kommer att kosta pengar. Exakt hur mycket här i Sverige vet vi ännu inte och inte heller när det kommer hit.

Övrigt

Find my iPhone finns redan idag och kommer att bli en del av iCloud - i och med Lion så kommer vi även att kunna aktivera Find my Mac. Vidare blir Back to my Mac kvar från MobileMe - det är en tjänst för att ansluta till våra Macar i hemmet genom antingen Findern eller genom skärmdelning när vi är utanför huset - utan att behöva krångla med inställningar i routern.

Tredjepartsappar

En något dold men kanske det som i slutändan betyder mest - utvecklare kan använda iCloud för att möjliggöra synkronisering i deras appar. Att automatiskt ha samma information på alla våra enheter kommer att vara standard inom kort - program som inte erbjuder detta kommer inte att ses som färdiga.

Framtiden

Då iCloud kommer att ha en framskjuten position hos Apple så kommer företaget med allra största sannolikhet att utveckla tjänsten på ett helt annat sätt än vad vi tidigare är vana vid med MobileMe. Apple som företag fungerar på ett sådant sätt att man släpper grundfunktioner som är väldigt bra och sedan utvecklar man det i rask takt för att på så sätt ligga före konkurrenterna. Det bådär gott inför en framtid i Apple-molnet.

Apple vs Google

Mästarna i molnet är Google men deras tjänster fungerar fundamentalt annorlunda än Apples. När Google satsar på webben och gärna ser att vi enbart jobbar i webbläsaren genom så kallade webbappar så går Apple vägen genom "äkta" program. iCloud förbinder vanliga appar med internet utan att vi skall behöva fundera på hur det fungerar.

Vad händer med MobileMe?

MobileMe kommer att läggas ner den 30 juni nästa år - som vi redan nämnt kommer epost, synkronisering av kalendrar, kontakter, Find my iPhone och Back to my Mac följa med till iCloud. Även bokmärken kommer att kunna synkroniseras fortsättningsvis.

Däremot kommer publicering av iWeb-sidor försvinna, lika så MobileMe Gallery och iDisk samt synkronisering av Dashboard widgets, nyckelring, Dockan och systeminställningar att helt försvinna.

När iCloud släpps till hösten så kommer det att komma information hur du uppgraderar ditt MobileMe-konto till den nya tjänsten. Även om du uppgraderar så kommer filerna på iDisk ligga kvar till och med den 30 juni 2012 - därefter är de borta för evigt om du inte själva kopierar ner dem till din dator.

Mer information om övergången till iCloud finns på Apple.com.

Därför är Research In Motion i

KRIS

Driver du ett företag som arbetar med produktutveckling och vill lära dig mer om värdet av att aldrig sluta utvecklas? Då är två av IT-historiens största varumärken och deras förfall lämplig läsning.

Av Joacim Melin

Rapporten för första kvartalet för BlackBerry-tillverkaren Research In Motion släpptes igår kväll ser inte något vidare ut. [Aktien rasade 16 procent](#) under eftermiddagen den 16:e Juni för att sedan återhämta sig något kvällen. Hur gick det då? RIM drog in 695 miljoner dollar för

första kvartalet i år, vilket är att jämföra med 934 miljoner dollar i fjärde kvartalet förra året. Vidare säger företagets ena VD att försäljningsraset fortsätter även in i det andra kvartalet, vilket är att betrakta som en vinstvarning.

RIM uppger vidare att de skeppat 13.2 miljoner BlackBerry-telefoner och en halv miljon PlayBooks, vilket inte är samma sak som att de faktiskt sålt dessa enheter utan de kan mycket väl ligga i ett lager någonstans. Att Playbook inte säljer något vidare finns det dock tydliga bevis på, om inte annat efter att den engelska mobiloperatören O2 bestämt sig för att sluta sälja PlayBook efter att ha fått stora mängder klagomål på produkten. I USA säljs PlayBook via mobiloperatörerna Sprint (som endast säljer 16GB-modellen (utan 3G!)), och Verizon har precis bestämt sig för att börja sälja den.

Problemet med RIM är exakt samma problem som jag hade med Palm när de kom ut på marknaden med sin Pre. De båda är (var, i Palm:s fall då de inte längre existerar som ett enskilt bolag) bolag som under många år levt på gamla meriter. De har inte varit vidare innovativa utan har levt i en bubbla där de så länge ingen konkurrent kört om den kunnat puttra på och dominera sitt marknadssegment. Palm fick oerhört mycket stryk när Nokia och framförallt Microsoft började släppa smarta mobiltelefoner eftersom Palm i det läget inte ens hade en handdatormodell (ett ord vi inte sett på ett tag, va?) med 3G-koppling. De gjorde ett par försök att släppa modeller med inbyggd telefonfunktion via GSM men de sålde inget vidare och försvann snart från marknaden. Palm försökte att komma tillbaka med sin Treo-serie med smarta telefoner, och precis som Sony Ericsson gjorde dom ett tafatt försök och la in Windows Mobile i en modell för att försöka få fart på försäljningen. När de väl insett att de satt fast i en grop med gyttja kom Apple och lanserade iPhone och vände upp och ned på hela marknaden och Palm hade inget att sätta emot eftersom de år efter år byggt vidare på ett gammalt operativsystem utan några tredjepartsutvecklare att tala om. Palm fick börja om från början, och det försöket blev Pre, som i mångt och mycket var en kopia av iPhone. Utan ett fungerande återförsäljarnätverk och med i princip noll backning från tredjepartsutvecklarna trodde Palm av någon underlig anledning att de kunde göra vad Apple gjorde, nämligen att lansera en produkt (iPhone) med endast de mest grundläggande funktionerna och sedan skulle kunderna köpa den för att den hade potential och för att den var läcker.

Problemet är bara att det greppet sällan fungerar mer än en gång;

när den kommer en ny produkt som totalt vänder upp och ned på marknaden med ett revolutionerande gränssnitt och med Apples väloljade marknadsmaskineri i ryggen så blir det inget annat än succé. Om det 1-2 år senare kommer ett företag och gör samma sak igen så är de inte bara tvåa på bollen, de är också långt efter konkurrenten, i det här fallet Apple, som ju sedan lanseringen av iPhone hunnit släppa iPhone 3G och flera uppdateringar av iPhone OS (numera iOS) och lanserat App Store som gett produkten massor av läckra funktioner och program. Ett ekosystem fanns redan runt iPhone när Palm kom med sin Pre och bad folk lägga tusentals kronor på en produkt som inte var färdig ännu, från ett företag som inte levererat en rejäl hitprodukt på årtal och som ingen ens ville sälja i sina butiker.

Men buzzwords och löften räcker inte långt, och det gick som det gick, och nu är Palm en del av HP som satsar på både surfplattor och smarta telefoner med webOS, som operativsystemet från Palm heter. Inga produkter har ännu släppts så det är svårt att svara på om det blir succé, men jag hoppas HP lär sig av den läxa som RIM fått levererad till sig.

Jämför Palm:s situation med just RIM och deras BlackBerry, som har på den amerikanska och även valda delar av den europeiska marknaden varit ohotade när det gäller företagskunderna. Produkterna utvecklades sakta framåt, men de höll hela tiden fast vid vissa grundkoncept, vilket är förståeligt eftersom det var ett koncept som tjänat dem väl under årens lopp. Men så kommer iPhone och [RIM:s första reaktion på det är att Steve Jobs ljugar](#), att det inte går att bygga en sådan produkt. Det säger flera saker om RIM:s ledning, om deras krea-

tivitet, men främst om deras totala avsaknad av en vision. Ett företag som står still och gör samma sak år efter år tjänar bevisligen pengar på det, men det innebär också att något annat företag kommer att försöka ta sig in på den marknaden och därmed börja ta av de intäkter som gjort det första företaget tjocka och mätta. Och RIM är ett väldigt tjockt företag, eller snarare tjockskalligt, som inte trodde att någon annan skulle ge sig in och konkurrera med dem förr eller senare. Hade det inte varit Apple så hade det garanterat varit Nokia, eller Google med Android (vad är det som säger att Gmail för företag inte kan göra vad RIM gör?) eller Microsoft med sitt Windows Phone. RIM verkar dock ingenting ha lärt sig utan fortsätter leva i sin bubbla och bestämmer sig för att göra en surfplatta, eller en *tablet*. Denna surfplatta ska vara för seriöst arbete, för de som vill få något gjort istället för att endast konsumera media, som Hampus Jakobsson på RIM sade i en intervju med IT24. Så de döper den till Playbook, vilket jag senare förstått är ett amerikanskt ord för en bok eller ett anteckningsblock där man skriver upp exempelvis spelstrategier i någon valfri (amerikansk) sport. Men i övriga världen betyder det ordet något annat, vilket åter igen säger en hel del om vilken bubbla RIM lever i. De tar sig inte ens tiden att ta fram ett produktnamn som fungerar internationellt, utan ser endast till den amerikanska marknaden vilket gör att de redan där ligger ett steg efter Apple och deras iPad som med ett varumärke som fungerar globalt fungerar på en global marknad, i en global ekonomi.

Playbook är inte färdig när den släpps. Precis som Palm gjorde med sin Pre hoppas RIM att deras kunder ska bli så glada över att det släppts en surfplatta så de ska bortse från några “mindre” tillkortakom-

manden som att man måste koppla ihop sin Playbook med sin Blackberry för att kunna skicka mail från sin Playbook Men precis som i fallet iPhone och Palm Pre så är det redan försent. RIM ber precis som Palm sina kunder nöja sig med mindre och att genom att köpa en Playbook finansiera färdigställande av produkten de just köpt. Precis som Palm så ber RIM sina kunder att köpa en produkt med få tredjepartsprogram till ett pris som du får en iPad för, en iPad som fungerar redan nu och inte “sen”. Och precis som med fallet Pre och iPhone så vände iPad upp och ned på hela marknaden och uppfattning om vad en surfplatta kan vara, och oavsett hur mycket TAT-folket i Malmö försöker så går det aldrig att komma ifrån att alla surfplattor som kommer efter en iPad kommer att jämföras med en iPad.

RIM är i kris av samma anledning som Palm var i kris. De slutade utvecklas, de slutade utmana sig själva och de slutade fråga sig om deras produkter verkligen inte kunde bli bättre än så här. Istället lyssnade de på kunderna och hörde saker som “färgskärm” och “touchskärm” (vilket leder till att RIM presenterar BlackBerry Bold, en BlackBerry med färgskärm, touchskärm och fysiskt tangentbord) och sen gjorde de vad kunderna sa åt dom att göra och trodde att det skulle räcka.

Men kunderna vill inte ha exakt vad de ber om, de vill ha mer. De vill ha alla de där funktionerna som de inte ens vågat fantisera om, och det finns endast ett företag som ger dem det idag, och igår, och med största sannolikhet imorgon.

Därför är Research In Motion i kris.

Hemma hos Code 42

Hört talas om Crashplan? Backupprogrammet som blivit så framgångsrikt så det precis som med Blackberry överskuggar skaparnas namn. Code 42 heter de, och vi har tagit ett snack med dem och tittat in på kontoret.

Av Joacim Melin

Code 42 startades 2001. Efter dotcom-kraschen i USA fanns det drösvis med arbetslösa IT-proffs och Matthew Dornquast och hans två kompanjoner, Mitch Coopet och Brian Bispala, hade turen att ha jobben kvar. Men det kliade ändå i fingrarna att starta eget och de tre kompanjonerna hade en ide för en produkt de ville skapa. Deras dåvarande arbetsgivare var inte intresserad i att skapa en ny produkt så de slutade för att dra igång en egen låda.

Innan det nya företaget och dess produkt gav tillräckligt med intäkter fick de tre kompanjonerna ägna sig åt konsultarbete runt om i Minneapolis.

– Vår första idé var att bygga en backupprogramvara i klass med vad företagskunder använde sig, fast för privatpersoner och småföretag. Vi ville att det skulle vara ett enkelt, roligt, snabbt och stabilt program som kunde köras utan att de slöade ned din dator och det skulle också

kunna användas för att skicka backuper till flera destinationer ifall ditt hem brann ned. Vi gillade idén att kunna ta backup till våra vänners datorer på andra sidan staden, berättar Matthew Dornquast i en intervju via e-post.

Företagets första produkt var ett backupprogram som döptes till CrashPlan och Crashplan Pro för de som ville köra en egen backupserver. Företagets andra produkt var en backuptjänst med samma namn där kunderna kunde ta backup med Crashplan-klienten till Code 42:s egna backupserverar och den tredje produkten, som lanserades nyligen, var en egen serie backupserverar för företag, där priserna börjar på 15 000 dollar och slutar på runt 150 000 dollar per enhet beroende på bestyckning och storlek. Inget för hemmabruk, således.

Satsning på iOS

Undertecknad kör Crashplan Pro själv och om det är något jag saknar så är det möjligheten att om inte ta backup på min iPad åtminstone kunna komma åt filer på backuservern med en applikation. Matthew Dornquast säger att det är nyheter på gång inom detta område, mycket beroende på att Code 42 nyligen köpte företaget Recursive Awesome, ett bolag specialiserat på mobila applikationer och lösningar.

Med tanke på de problem med integriteten som Dropbox har just med tanke på att de använder sig av deduplicering och kryptering så frågade jag Matthew om hur Code 42 ser på detta inom Crashplan.

– Vi ger användaren valet att använda den säkerhetsmodell de vill ha. Vi erbjuder tre olika nivåer beroende på hur säkra dina data ska vara och den enda kommentar jag kan ge när det gäller Dropbox är att det är extremt svårt att få in rätt funktionalitet efter att du byggt systemet, så det gäller att göra rätt från början. Vi erbjuder deduplicering av backuper men de görs av klienten och inte på servern vilket gör att servern bara tar emot order från klienten vad som ska sparas och vad som ska tas bort, berättar Matthew Dornquast, och tillägger att en anledning att Dropbox valt att bygga sin tjänst som de gjort med största sannolikhet har att göra med att de inte lagrar sina backuper i egna datacenter utan hyr kapacitet i Amazons moln vilket skapar utmaningar när det gäller lagringskapacitet och kostnaden för denna.

UNDVİK DEN GAMLA SERVERN

En dag på jobbet skickar IT-killarna ut ett mail: “vi kastar våra gamla servrar, kom och hämta den som vill ha!” Och nog kan det vara frestande alltid, att få hem en hyfsat ny server från en känd leverantör som du kan leka med hemma.

Av Joacim Melin

Många företag som har många servrar roterar dessa i snitt var tredje år, i takt med garantin går ut och det hela tiden kommer nya modeller som drar mindre ström och levererar mer pang för pengarna. Och de gamla

servrarna är inte svårt att lägga vantarna på då företagen gärna undviker kostnader för att skrota dem. Men en gratis server lönar sig inte alltid, visar de mätningar vi gjort.

Som ett kul experiment ställde jag upp några av våra gamla servrar och mätte upp energiförbrukningen i två lägen, dels där de står och “puttrar”, det vill säga, har ett operativsystem uppstartat, och dels där vi pressade servrarnas processorer till 100 procent. I denna jämförelse har vi utgått från ett kilowattpris på strax över en krona (en krona och 0,86 öre för att vara exakt) och vi har här testat två gamla servermodeller från HP (tillverkaren är egentligen egalt eftersom de flesta större tillverkare använder samma processormodeller) och sedan jämfört den med en HP ProLiant DL120 G6, bestyckad med en Intel G6950-processor med dubbla kärnor. Samtliga maskiner hade vid testtillfället två SATA-hårddiskar på 7200RPM installerade och samtliga kördes med operativsystemet CentOS 5.

Resultatet är rätt slående. En gammal ProLiant G3 med en Pentium 4-processor drog i idle-läge 150 watt, och vid full belastning 225 watt. Per år är det 1423 kronor respektive 2134 kronor i driftkostnad.

En gammal ProLiant G3-server med Celeron-processor är lite snålare, 105 watt i idle-läge och 153 watt vid full belastning vilket ger 996 kronor respektive 1451 kronor per år i driftkostnad.

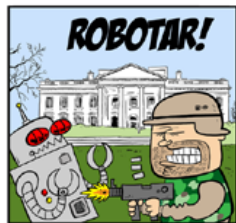
Den betydligt nyare ProLiant DL120 G6 drog endast 63 watt i idle-läge, medan den vid full belastning drar endast 84 watt. Detta ger en årskostnad på 598 kronor respektive 797 kronor per år.

Skillnaden mellan den äldre Pentium 4-baserade HP-servern och den nya DL120 G6-servern per år om man räknar på det i kronor är alltså 1337 kronor på ett år. Jag har tyvärr inte kvar några gamla Xserves att

mäta med längre, men en Xserve G4 eller G5 drar som mest 400 watt vid full belastning, något man får räkna med att de gör rätt ofta då de gamla processorerna ska hänga med de behov vi har idag.

Funderar man åter över HP-servrarna i mätningen ovan och tittar på HO:s D120 G6-modell som just nu reas ut av vissa återförsäljare för strax under 5000 kronor plus moms (G7-modellen, som ersätter G6-modellen, kostar någon tusenlapp mer och har en Core i3-processor under skalet) så ser man att det inte kostar så mycket egentligen att hålla sin egna miljöpåverkan till ett minimum, det handlar bara om att ta kostnaden direkt istället för under flera år framöver.

Annons

SPACE KARATEEE

ROCK MANLYFIST

-Master of SPACE KARATE!

En webserie av Johan Wanloo

www.rockmanlyfist.com

NYTT
AVSNITT
VAR JE
MÅNDAG!

Tester

Snabbare är svårt att vara

LG Optimus 2x P990

Att prata om iPhone och iOS i tid och otid är inte svårt. Att längta efter iOS 5 är tokenkelt. Men hur ser det ut i världen utanför Cupertino, App Store och iCloud? Dags att titta på en av de senare Android-telefonerna, en Optimus 2x P990.

Av Joacim Melin

Av alla som fått rätt mycket kritik för att deras telefoner liknar iPhone tillhör LG inte den kategorin. Kanske borde de få sig en släng av samma slev som Samsung fått smaka på, men klart är att det kanske är enklare att kopiera Apple en aning och hoppas på att det säljer. Hur det än är med den saken så har LG tagit samma väg som Apple gjorde med iPad 2 och som de med all säkerhet kommer att gå med nästa generationens iPhone också – de har petat i en processor med dubbla processorkärnor, närmare bestämt Nvidias Tegra 2-processor på 1 gigahertz. Det har blivit närmast norm och krav att ha den typen av bestyckning även i en smart mobiltelefon för att kunna hantera de allt större kraven vi ställer på dem, med video i HD-kvalitet, snabba trådlösa nätverk och allt fler applikationer som körs samtidigt. Således är det inte längre ett “problem” som endast Android har, utan som iOS också “lider” av. Jag sätter de två orden inom situationstecken för det är ju ingen som tvingar oss att ha så mycket prestanda i innerfickan, men som ändå krävs för att det ska vara möjligt att fungera bra med allehanda tjänster, applikationer och funktioner som är ett måste för att vara konkurrenskraftig på denna stenhårda marknad.

Vad erbjuder då LG:s P990? Att telefonen är toksnabb är det ingen tvekan om. Även med Android 2.2, som vad jag förstår ska vara rätt så mycket långsammare än Android 3.3 (som inte hade släppts för P990 när denna artikel skrivs i början på Juni) så går det undan rätt bra. I sedvanlig ordning krävs ett Google-konto för att telefonen ska vara särskilt användbar och för att man ska komma åt Google Market och tack vare Tele2 som lånat ut ett 3G-abonnemang till oss kan vi notera att telefonen tuffar på avsevärt bättre även när man pressar den, åtminstone

jämfört med den HTC Desire som jag ägde fram tills förra sommaren. Jag drog igång fem samtidiga nedladdningar från Android Market och det märktes inte att telefonen laddade ned och i bakgrunden installerade dessa applikationer. Det inbyggda grafiska tangentbordet är också bättre än det som satt i min HTC Desire, det är ett som är säkert.

Stor och större

Telefonen som sådan är större än en iPhone 4, både om man ser till längd, bredd och höjd. Vikten är i princip identisk, där iPhone 4 är aningen lättare med sina 137 gram kontra P990:s 139 gram. Skärmen är också större, hela 4 tum med WQVGA-upplösning (Wide VGA med 480 pixlars höjd), och snuskiigt bra, utan att överdriva. Kameran går inte av för hackor heller utan skickar ur sig åtta megapixlars upplösning som kan filma i full HD-upplösning (då pratar vi 1080p, inte 720p som Apple envisas med att hålla fast vid).

Passningstiden uppges vara upp till hela 400 timmar och taltiden strax under åtta timmar, vilket kan jämföras med iPhone 4:s sju timmars taltid över 3G (det dubbla om du är på "2G", alltså GSM / Edge) och upp till 300 timmars passningstid. Telefonen kan ha upp till 32 gigabyte extern lagring i form av ett MicroSD-kort som stoppas in under skalet.

Så, är telefonen bra då? Oh ja. Det är den bästa Android-telefon jag testat. Problemet är inte med telefonen, utan med Android. Kanske är det en vanesak men en sån enkel sak som när du ska fylla i ett lösenord eller annat och det grafiska tangentbordet skymmer halva skärmen. Inga konstigheter, men om det finns ett textfält till nedanför det

första så skymms det av tangentbordet. Så du får fylla i det första fältet, sedan dölja tangentbordet (eller klicka på TAB-knappen och hoppa ner till nästa textfält om du vet att det finns där), placera markören i nästa textfält och då dyker tangentbordet upp igen. En annan sak som jag är fundersam över är problemet med stödet för WIFI-nätverk, som när det fungerar är väldigt bra, men som i andra lägen kräver en omstart av telefonen för att fungera. Problemet med hårdvaran eller mjukvaran vet jag inte, men det finns inga uppdateringar att lägga på telefonen så jag antar att det är ett problem man får leva med tills Android 3.0 släpps för P990.

De som testat Android 3.0 säger att det är ett enormt lyft och det i kombination med P990 lär bli riktigt intressant. Kanske skulle LG ha döpt den till något annat dock, med tanke på att Sony Ericsson tidigare hade en smartphone vid namn P990i, om någon minns den.

Letar du efter ett alternativ till iPhone 4, och kan leva med en mindre välsorterad applikationsbutik och ett än så länge mindre polerat grafiskt gränssnitt, så är LG:s Optimus 2x P990 ett bra val. Android 2.2 är det dock inte.

LG-P990 Android Smartphone

Leverantör: LG
Pris: 3 891 kr
Köp den hos: [Misco](#)

Macradion

- Din subjektiva sanning

www.macradion.se

Concerti 2 för iPad 2

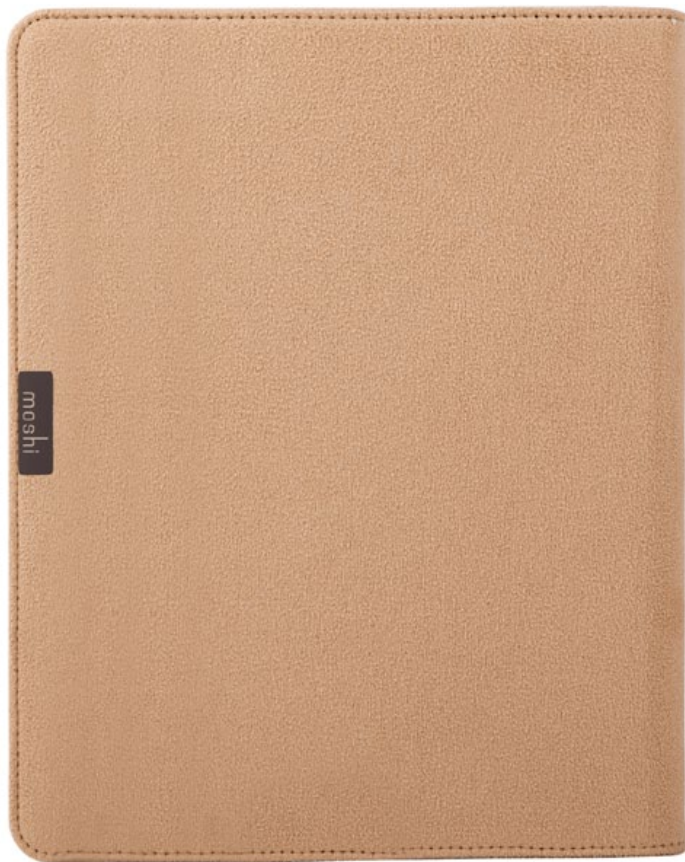
Subtil elegans

Det är ett fodral, ett ställ och en väska. Och det rymmer till och med några papper om du vill ha med det. Concerti 2 från Moshi är inget mindre än ett mästerverk.

Av **Joacim Melin**

Om man haft en iPad 2 ett tag så kanske man börjar tröttna lite på Apples standardskydd. Det täcker inte baksidan på iPad:en, och det är lite slappt vilket gör att åtminstone jag gärna tar av det om jag ska ägna mig

åt lite längre läsning på plattan. Tappar jag min iPad 2 så skyddar Apples Smart Cover inget annat än skärmen, vilket visserligen är trevligt men med tanke på skärmens slappa konstruktion kombinerat med sin

tyngd så är risken lika stor att fodralet fladdrar upp innan plattan landar på golvet. Ridå, som det brukar heta.

Concerti 2 är inte smidigt, utan det tar sin plats. Men det känns ändå inte klumpigt utan snarare elegant. Materialet känns också rejält men ändå riktigt exklusivt och vill du ställa upp din iPad för att ha den på skrivbordet så har Concerti 2 två lägen för detta.

Så det är snyggt, elegant och kostar närmare 450 kronor. Nackdelar? Det enda jag märkt så här långt är att gummilisten som sitter på insidan av fodralet och håller iPad:en på plats är lite väl slapp, om uttrycket ursäktas. Ibland får man fippla den på plats igen men det är aldrig risk att din iPad lossnar ur fodralet.

Snyggt, mjukt, skyddar din iPad och det enda som är kvar är väl att konstatera att det är fodralet jag valt till min egna iPad 2.

Concerti 2 för iPad

Tillverkare: Moshi
Pris: 449 kronor
Köp det hos: [Kullander](#)

P.A.P.

Imponerande läderfodral
till dina Appleprylar

Många kommer nog tycka att jag är väldigt gammalmodig men när jag såg det här fodralet kände jag direkt att jag ville testa det. Och anledningen är att det även finns plats för papper och penna.

Av **Joakim Östlind**

Jag vet vad ni tänker, vem behöver papper när man kan skriva på sin iPad? Men att sitta och anteckna med papper och penna är fortfarande

mycket snabbare och mer flexibelt, man kan rita pilar, ringa in och stryka under,

Nyligen tipsade vi om appen [Bamboo Paper](#) och tidigare även en [stylus från Wacom](#) som skulle kunna ersätta papper och penna men jag är inte riktigt där ännu.

När jag såg att P.A.P har både kontor och showroom här i Göteborg var jag snabb med att kontakta dom för att få se deras produkter och även låna hem ett par för test.

Material

Läddret som används kommer huvudsakligen från Sverige och Italien och det märks att det är skillnad på läder och läder. Här har man använt riktigt fint läder som är mjukt och doftar som läder ska, och jag gissar att det bara blir snyggare med tiden och lagom slitage. Alla fodral (P.A.P har även fodral till iPhone och olika Macbook modeller) sys i Sverige, närmare bestämt i Småland.

Passform

Passformen är bra, jag testar med iPad 2 och jag skulle inte säga 100 % men iPaden sitter där den ska och riskerar aldrig att ramla ur.

Fodralet är gjort för första generationen iPad som ju är lite tjockare så den sitter nog ännu bättre, och just för att iPad 1 har stått modell så saknas också hål för kamerorna. Jag har aldrig använt mina kameror på iPaden förutom för att testa kvalitén en gång och konstatera att den är under all kritik, så för mig är detta inget problem men det kan vara bra

att känna till.

Det finns inte någon möjlighet att ställa iPaden så att man kan se på film eller liknande utan här arbetar man med iPaden liggande på bordet.

Man kommer åt alla knappar och portar utan problem men använder man en docka får man nog plocka ur iPaden ur fodralet först.

Sammanfattning

Det är inte dom billigaste fodralen och inte dom mest funktionella men oj vad snygga de är, (det är givetvis min högst subjektiva åsikt).

Jag hade gärna sett samma fodral men i landskapsläge, det är trots allt så jag använder min iPad mest. Och även om jag inte bryr mig så borde det finnas möjlighet att använda kameran, så det finns utrymme för förbättringar till nästa version.

I övrigt är det här ett av dom snyggaste fodralen jag provat till iPad och åter igen, kvalitén på lädret är helt fantastiskt.

P.A.P står för Product and Philosophy, och en del av filosofin verkar vara att värna om hantverk och kvalitet och använda sig av små producenter och tillverkare i närområdet något som jag önskar att fler gjorde.

Gillar man inte läder så gör dom även fodral i filt av återvunna PET-flaskor, miljövänligt och betydligt snyggare än det låter. Även dessa tillverkas i Sverige.

Tillverkare: PAP Sweden
Pris: 1 850 kronor
Köp den hos: [P.A.P](#)

Bamboo Paper

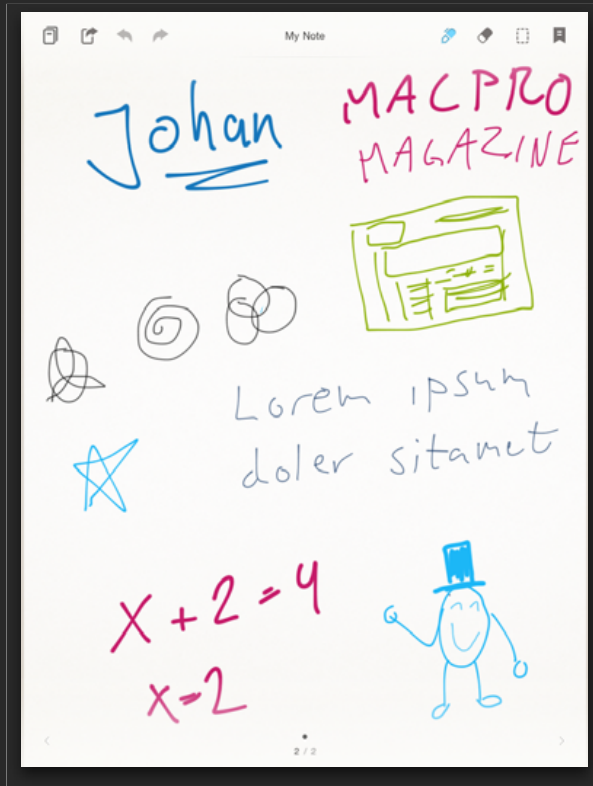
Ödmjuk enkelhet

I förra numret testade vi Bamboo Stylus från Wacom. Nu har samma företag släppt Bamboo Paper – ett app för iPad som låter dig anteckna, rita, plottra, räkna, och allt som du egentligen kan göra på ett fysiskt papper. Är appen en marknadsföringsgrej från Wacom, eller är den faktiskt en kompetent “kompanjon” till din Bamboo Stylus?

Av Johan Brook

Jag gick igenom en stylus vara eller icke vara för en tablet i förra numret. I slutändan tror jag det handlar om vad man har tänkt använda sin tablet till. Wacoms Bamboo Paper är en rykande färsk applikation som låter dig använda din stylus (eller självklart finger) till allt från antecknande till matematiska uppställningar. Den framstår inte som en ren-

blodig målar- eller anteckningsapplikation, utan är mer en “allt-i-allo”-app som du snabbt kan starta igång i mitten av mötet eller föreläsningen och börja använda.

Funktioner

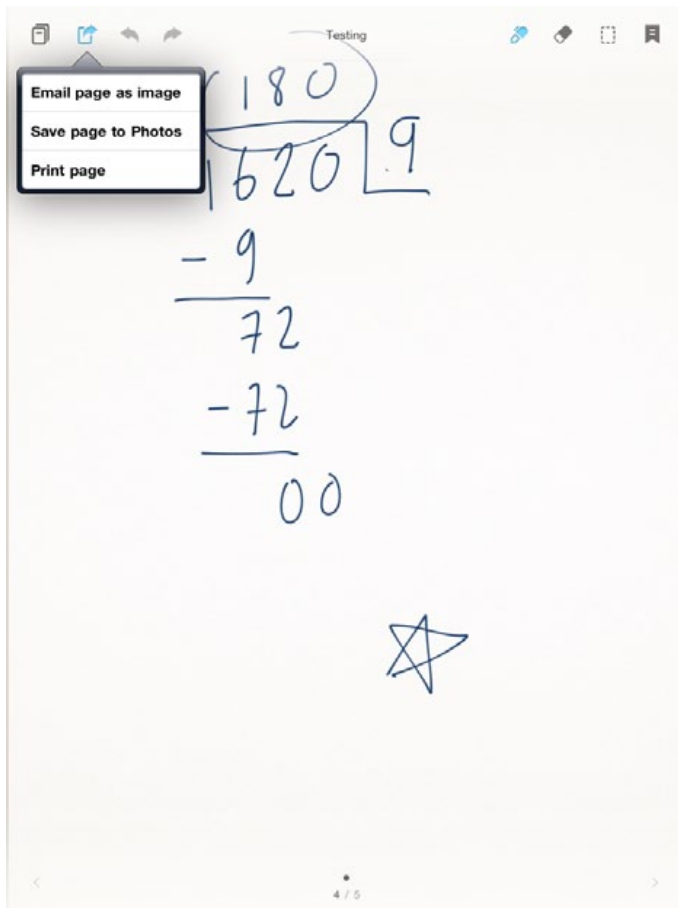
Bamboo Paper är uppdelad i olika böcker – det är så man strukturerar och separerar annars lösa blad (tack för det). Du kan ha olika böcker för

olika lektioner, uppgifter, projekt – vad vet jag. De enskilda arken erbjuder basfunktioner: du ritar/ antecknar med en penna som finns i tre olika tjocklekar, samt en bunt olika färger. Du kan sudda, ångra, göra om, lägga in bokmärken, och börja om från början igen. Det finns även val för blankt, rutat, eller linjerade ark.

Det jag gillar med appens upplägg är enkelheten. Jag behöver inte olika penslar för att skapa några snabba diagram. Jag behöver inte olika val av typsnitt för att anteckna vad läraren säger. Det är det enkla, spartanska, som gör att jag riktigt gillar Bamboo Paper, eftersom appen lyckas fånga mig utan att verka för enkel och funktionsfattig. Den gör vad den ska, helt enkelt, och är inte i vägen för mig genom att erbjuda för många menyer, val, m.m.

Delning

En applikation som denna vore värdelös om man inte kan dela med sig av arbetet. Mitt största problem med fysiska anteckningsblock är att de just är

fysiska – de finns bara på ett enda ställe. Med digitala anteckningar kan jag maila dem till bekanta på ett klick. Tack och lov erbjuder Bamboo Paper riktigt bra delningsalternativ. Du kan spara enskilda ark som foton i din iPads fotoalbum, maila dem direkt, eller skriva ut dem med AirPrint. Den riktigt coola funktionen är att kunna maila eller skriva ut en hel bok som PDF. En skön integration med Dropbox är det enda som fattas för att göra allt perfekt.

Slutsats

Jag gillar Bamboo Paper skarpt. Den innehåller alla nödvändiga funktioner, och har lyckats med konststycket att stanna i det stadiet. Vem som helst kan använda appen efter en dryg halvminuts introduktion, tack vare det enkla faktum att den beter sig som ett papper. Genialiskt av Wacom att skapa appen som en morot för de som skaffat sig en Bamboo Stylus. Appen kan jämföras med skrivarapplikationen iA Writer – de båda gör en enda sak, men de gör det snyggt.

Appen är just nu gratis i AppStore, men jag såg senast att den börjar kosta pengar efter slutet av juni. Om det inte är en alltför hutlös summa rekommenderar jag denna starkt att ha till hands som en allround-antecknare.

Wacom Bamboo Paper

Utvecklare: Wacom

Pris: Gratis, tills vidare

Köp den: AppStore

Denna texten kunde ha försvunnit i ett spamskydd.

Tur att Macpro kör Halon VSP.

Vi tar aldrig, aldrig bort riktiga brev. Det känns självklart, men ändå är vi nästan ensamma om det.

Hur går det till, undrar du. Först och främst måste man kunna skilja på brev och spam. Andra tillverkare använder gratistekniker (men tar betalt för det, så klart) som tittar på brevens innehåll. Vi tittar i stället på volymen som breven sprids i. Det är svårt, men betydligt smartare.

Dessutom tar vi aldrig bort brev i det tysta. Vi är vad man brukar kalla "transparenta", och kan således ge tydliga felmeddelanden till avsändaren. Vi kallar det att "neka" spam, vilket är trevligare än att ta bort brev. Läger man ett brev i karantän slutar det ofta med att det försvinner, utan att någon ser det.

Är vi bra nog åt dig? Låt oss säga så här. Vi är en av få produkter som klarar av trafiken och kraven hos stora webshotell. Titta gärna på våra referenser. Oddsen är goda för att du kommer bli mycket, mycket nöjd. Dessutom är vi ett svenskt företag, med mycket trevlig support.

HALON
halon.se

Logitech K800 räddar produktiviteten

Ni har mycket att tacka Logitech för. För utan deras tangentbord hade den här tidningen garanterat inte kommit ut i tid. Skämt och sido, efter att ta testat fem olika tangentbord har jag hittat min nya favorit.

Av Joacim Melin

Logitech har nämligen gjort det som Apple inte klarat av att göra ännu: ett trådlöst tangentbord med upplysta tangenter, som dessutom överlever i ett par veckor på en uppladdning. Du kan vidare ladda tangentbordet med en USB-kabel och behöver därmed ingen laddare eller batterier som dräller runt på kontoret.

Mina upplevelser med Apples senaste linje av tangentbord har inte varit något vidare. Jag är nu inne på mitt fjärde (!) tangentbord på två år

och även detta fjärde sjunger på sista versen med tangenter som slutar fungera delvis eller helt, och givetvis blir de lortiga rätt omgående oavsett hur ofta du tvättar händerna.

Logitechs K800 är inte bara snyggt, utan det är också exceptionellt skönt att skriva på. Jag sitter allt som oftast framför datorn 6-7 timmar om dagen och skriver i princip oavbrutet och om ett tangentbord inte håller måttet så märks det ganska omgående och efter en månad med Logitech K800 så har jag inga som helst planer på att byta ut det. Tvärt om, jag ska skaffa fler till mina andra maskiner.

Den enda nackdelen, om någon, är att man måste använda Logitechs egna USB-dongel för den trådlösa kommunikationen. Har man knapert med USB-portar är detta definitivt inget plus, men för mig är det inget problem. Installationen är dock verkligen inget att klaga på – tjonga in USB-dongeln i en ledig port och slå på tangentbordet. Öppna systeminställningarna i Mac OS X och ändra hur knapparna för CMD och ALT är inställda (på K800 byter de plats) och sen är det bara att ignorera att det sitter en Windowslogga där ALT normalt sett sitter. Knappar för att byta låtar och annat i iTunes eller Spotify fungerar också genom att trycka på FN och sedan F10-F12.

Jag är helt enkelt barnsligt nöjd och rekommenderar Logitech:s K800 varmt.

Logitech Wireless Illuminated Keyboard K800

Tillverkare: Logitech

Pris: 899 kr

Köp det hos: [Misco](#)

HP ProLiant MicroServer

Kuben som Steve glömde

Så den är inte riktigt kubformad, men inte långt därifrån. Är detta servern Apple borde ha byggt efter Xserve? Tanken är inte motbjudande.

Av Joacim Melin

I avsaknad av en lite mer kompetent och smidig server, om man nu bortser från Mac Mini Server som visserligen är både snabb och trev-

lig men som i sitt nuvarande format är en aning begränsad med endast en FireWire-port och inga anslutningar utöver USB för ytterligare hårddiskanslutningar, så kan det vara intressant att kika utanför One Infinite Loop efter en lösning. En sådan kan vara HP ProLiant MicroServer, en kärra som jag var helt övertygad om endast körde någon bas-tardversion av Windows Server men som levererades utan något operativsystem alls. Listan över certifierade operativsystem för den här maskinen är kort: Windows Server 2008 R2 Foundation eller Standard Edition, alternativt Red Hat Enterprise Linux 5.

Jag pangade in en CentOS 5.5-skiva i maskinen och en kvart senare hade jag en webbserver igång. Visst, jag är den första att skriva under på att Server Admin i Mac OS X Server 10.6 är trevligt att arbeta med men om man ger Linux en chans vid terminalen, eller laddar ned och nyttjar någon av alla de grafiska konfigurationsverktyg som finns, så är det inte alls helt fel att arbeta med. HP:s ProLiant MicroServer är som jag nämnde inledningsvis ingen kub, men den är bannemig inte långt ifrån om man pratar i ljudnivå mätt. Det sitter en strömsnål 1.4

gigahertz AMD-processor med dubbla processorkärnor, 64-bitarsstöd och maximalt åtta gigabyte internminne under skalet (mitt testexemplar hade fyra). Du kan dessutom packa in fyra hårddiskar i den här burken vilket med de för närvarande största diskarna på marknaden, 2 terabyte stycket, ger totalt åtta terabyte disk. Den inbyggda SATA-kontrollern stödjer RAID-nivå noll och ett vilket ger totalt fyra terabyte diskyta om du vill ha maximal säkerhet och därmed kör två speglingar med två terabyte i vardera.

Utöver detta finns det två kortplatser i maskinen som du sedan kan stoppa i ett WIFI-kort i och det finns också ett kort som tillval som ger dig fjärråtkomst till maskinen om du vill stoppa den i ett rack nånstans och glömma bort den.

Maskinen har stått och gott non-stop i två veckor i mitt kontor och jag tänker inte på att den ens är påslagen, och vill man exempelvis leka virtualisering med den så rekommenderas visserligen åtta gigabyte internminne, men utöver det så är det bara att installera VMWare ESXi 4.1 eller Microsofts HyperV som två gratisexempel och sen virtualisera allt vad tygen håller. I sedvanlig ordning finns det risk att VMWare inte stödjer diskkontrollern i den här maskinen, så kanske vill du haka på ytterligare lagring med egenstödd RAID via eSATA-porten som sitter i aktern på maskinen.

Jag ska ärligt säga att jag inte trodde att jag skulle gilla den här maskinen men den fungerar bara. Den är lagom snabb, tyst och kraftfull nog för vad man kan tänkas använda den till.

Prislappen då? Från 2495 kronor inklusive moms om du köper den utan operativsystem med en 160 gigabyte SATA-disk. Vill du ha en, köp den billigaste och köp sedan minne och disk någon annanstans, det spelar mindre roll vad du stoppar i så länge det stöds av maskinen. Perfekt för labbar hemma, på jobbet eller varför inte som mediacenter i TV-bänken med XBMC och Linux?

Jag kommer nog att köpa en sån här hem. Jag gillar kubformade datorer som är tysta och gör vad jag vill att de ska göra, och detta är sannerligen kuben som Steve glömde: Aningen större än en G4 Cube, men betydligt kraftfullare och mer användbar.

HP ProLiant MicroServer

Tillverkare: HP

Pris: Från 2495 kronor inkl. moms

Köp den hos: [Misco](#), m.fl.

**100% UPPTID FÖR DINA
NAMNSERVAR!**

**ANYCAST DNS
BÅDE FÖR WEBBHOTELLS-
OCH DOMÄNKUNDER**

BESTÄLL

Sennheiser

Adidas OMX 680i Sports

Letar du efter ett headset som tål fukt och sitter kvar när du är ute och rör på dig? Sluta leta. Sennheisers samarbete med Adidas har helt klart gett frukt.

Av **Joacim Melin**

På många sätt är de här hörlurarna inte intressantare än andra hörlurar som du hänger in i öronen. Till skillnad från in-ear-lurar får du aldrig det där riktiga bastrycket, men Sennheiser Adidas OMX 680i Sports har två fördelar som andra lurar inte har. Det ena är att den tål väta. Du kanske inte kan bada med dem, men du kan åtminstone svettas som en gris eller vara ute och springa i regnet eller åka skidor i tio minusgrader utan att de går sönder. En annan fördel är att den inbyggda fjärren för att höja och sänka volymen med inbyggd mikrofon och svarsknapp är inkapslad i gummi.

Lurarna sitter på plats med varsin bygel och det enda jag har att påpeka om det är att om du har glasögon med halv-kraftiga skalmar så finns risken att lurarna inte sitter riktigt så bra på plats som de skulle göra annars. Till skillnad från de in-ear-lurar jag testat tidigare så behöver man inte justera lurarnas placering i tid och otid om man vrider på huvudet utan de sitter där de ska.

I övrigt levererar dessa lurar i sedvanlig Sennheiser-kvalitet. Grejerna håller bra, kan jag rapportera efter en månads användning och färgen på lurarna, skrikigt gröna, så risken att du råkar langa in dom i tvättmaskinen efter avslutat träningspass är åtminstone en aning mindre.

Tillverkare: Sennheiser

Pris: 550 kr

Köp dem hos: [Kullander](#)

Slice 3

Papperstunt fodral för iPhone 4

Favoriten Moshi iGlaze 4 har fått en konkurrent. En som dessutom är ännu tunnare, hur det nu är möjligt. Slice 3 heter underverket, och jag har tagit en titt.

Av Joacim Melin

Skalet är blått. Det finns i andra färger (svart, vit, blå och lila) men det skal jag testat har en distinkt, ljusblå färg som garanterat syns. Fodralet är hela 0.35 millimeter tunt, och väger endast 3,5 gram. I realiteten innebär det att det inte känns och att telefonen får plats i din hållare i bilen eller i en dockningsstation utan att du behöver ta av det.

Att få på fodralet är en liten utmaning i sig eftersom det är gjort av en lätt flexibel hårdplast men efter lite lätt fipplande så sitter det där.

Och det sitter tajt, så tajt att det i förpackningen finns en instruktion på hur man gör för att få av det om man vill ta bort det. Dock är passusen i den instruktionen lite vag om man verkligen får av det då den avslutas med “it should come off easy”. Är man nagelbitare så är det bra om man ber någon som inte är det för att få av fodralet dock, en skruvmejsel eller liknande rekommenderas inte på grund av reprisen.

Priset då? 249 spänn inklusive moms är inget att bråka om. Klart köpläge med andra ord.

Tillverkare: Pinlo
Pris: 249 ink. moms
Köp den hos: [Kullander](#)

Annon

Mångårig erfarenhet av utveckling
i Objective-C och Cocoa

Nu även iOS

 STENBERG IT

<http://stenbergit.se>

<Din applikation här>

Xi3

Liten men inte så naggande god

Det finns som bekant micro-ATX-moderkort man kan köpa för en billig penning och sedan bygga sig en liten, tyst server med Linux eller annat operativsystem som man lyckas knöka in. Och sedan finns det små datorer. Xi3 är en sådan.

Av Joacim Melin

Oddsens för att du sett den här datorn redan är ganska dåliga. Faktum är att den inte ens säljs i Sverige ännu. Xi3 är en moduluppbyggd maskin och tanken är att du köper ett chassi och sedan pysslar ihop en dator med de egenskaper du vill ha. Den modell jag testat har exempelvis en

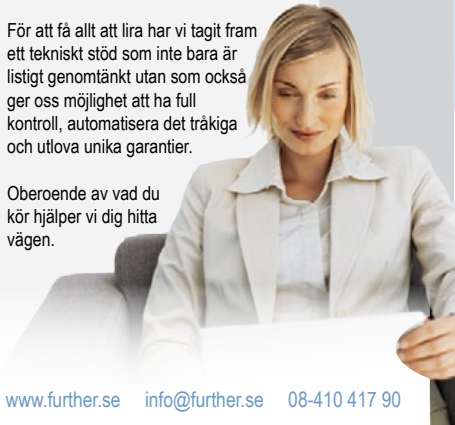

Play nice

Further är ett litet, snabbt företag laddat med kraftfullt kompetenta och trevliga tekniker och konsulter. Vi levererar ett högt värde genom att sätta oss in i våra kunders verksamhet och skapa IT-system och lösningar som passar och fungerar.

För att få allt att lira har vi tagit fram ett tekniskt stöd som inte bara är listigt genomtänkt utan som också ger oss möjlighet att ha full kontroll, automatisera det tråkiga och utlova unika garantier.

Oberoende av vad du kör hjälper vi dig hitta vägen.

DVI-port, en HDMI-port, sex stycken USB 2.0-portar, två eSATA-portar, gigabit ethernet pch Xi3:s egna port, "Xm3dia", som är tänkt att fungera som en buss som man bland annat ska kunna länka ihop andra Xi3-maskiner med och på så sätt bygga ett kluster. För Xi3 försöker vara många saker; den kan fungera som en lärodator där man med särskilda tillbehör ska kunna koppla in fyra skärmar och tangentbord till samma maskin (fråga mig inte hur de tänkt att det ska fungera) eller så kan kan som nyss nämnts bunta ihop en stor mängd av dessa maskiner och sätta igång och knäcka kryptonycklar eller vad man nu använder kluster till nu för tiden.

Som Windows-dator betraktat är den rent ut sagt usel, då tillverkaren bakom datorn i fråga inte tillhandahåller egna drivrutiner eller support för den sakens skull, vilket gör den ganska svårjobbade. Det är en överdrift förresten, det är inte svårjobbade, den är omöjlig. Grafikkortet skall enligt specifikationen, och Microsofts egna drivrutin, klara 1920x1200 pixlars upplösning. Men det vägrar konsekvent att visa något högre än 1024x768. Kanske är det nåt fel på min skärm, vad vet

jag, men den fungerar utmärkt med varenda maskin jag kopplat in den till innan. Som linuxkärra fungerar den dock lite bättre; all hårdvara hittas och min testmaskin, bestyckad med en processor med två kärnor och med två gigabyte internminne, startar upp snabbt med CentOS 5 och sen fungerar det faktiskt bara.

Jag valde att testa med en extern hårddisk ansluten via eSATA, och installationen skedde via en extern USB-DVD-läsare, och här är kanske den största anledningen till att ge Xi3 en chans; den har nämligen inte plats för något mer under skalet. Internminne, processor, en väldigt irriterande fläkt, det är allt. När du börjar stoppa in den ena sladden efter den andra så tappar den här lilla datorn sin charm rätt omedelbart, den blir rent utav skitful, men om du ställer den i ett serverrum eller valfri skrubbs och tjongar in en bunt diskar via USB 2.0 eller eSATA så är den faktiskt riktigt vettig.

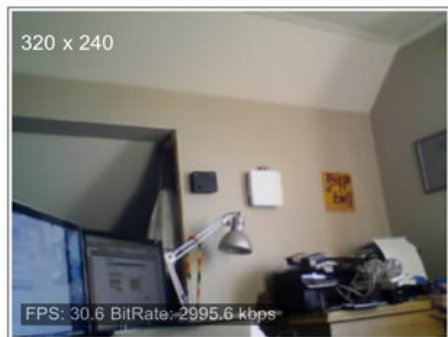
Vilket man inte kan säga om prislappen. Om den här maskinen kommer till Sverige, jag vet inte status på det i skrivande stund, så kommer den att kosta ungefär 7 000 kronor. Det är den inte värd. Kanske kan marknaden göra sitt och den landar på ett par-tre tusenlappar mindre, vilket skulle innebära att den nog kunde vara värd det. Men det är åter igen värt att nämna att du ändå måste köpa till diskar för att ens kunna använda den. Värde värt att fundera på.

Tillverkare:	Xi3
Pris:	Okänt. Troligen runt 7 000 kronor styck
Köp hos:	Ingen, ännu.

Övervaka hemmet via din iPhone

DCS-930L

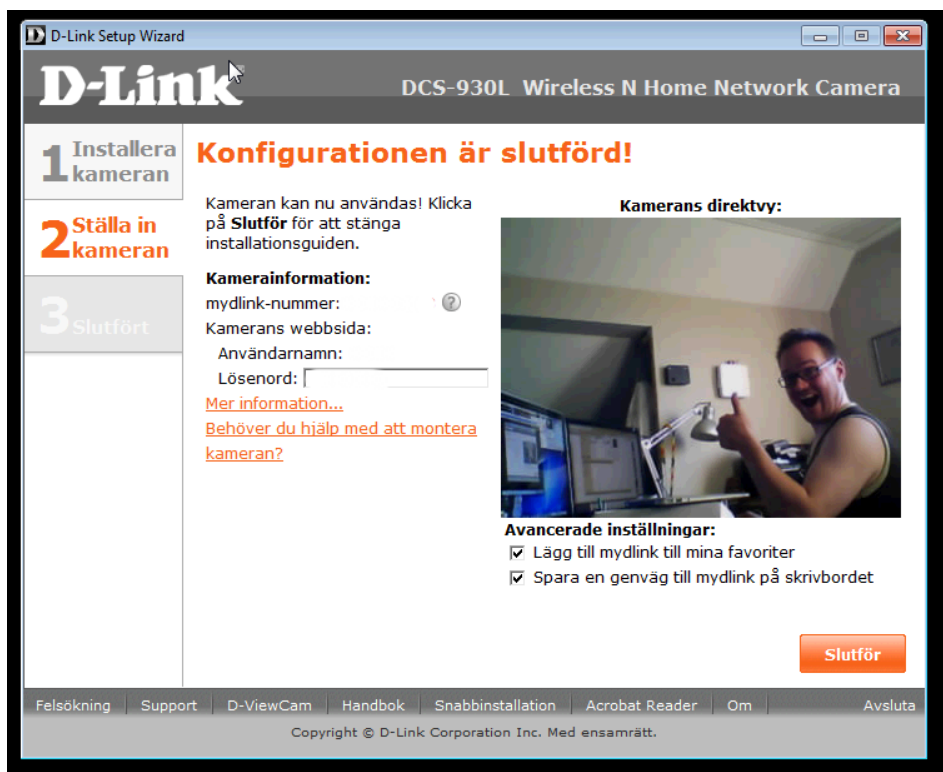
DCS-930L
DCS-930L/30208138

Det här med nätverksanslutna kameror känns väldigt 2002, och något som Axis tagit så långt så det inte går att ta längre. Men så kommer D-Link och tar hela konceptet ett steg till.

Av Joacim Melin

D-Link och jag har ett lite brokigt förflutet. På de 15 år jag testat produkter i allehanda tidningar är det kanske 1-2 av ett 50-tal D-Link-produkter som jag testat som faktiskt har hållit måttet. Det var nämligen inte ovanligt att D-Link tog genvägar, använde chassin som tillverkades till en skrivarserver och byggde in en trådlös accesspunkt i den, eller skickade med programvaror skrivna för Windows 95 långt efter att Windows XP släppts. Hade grejerna varit riktigt tokbilliga så hade man kanske inte brytt sig nämnvärt men när priserna låg på samma nivåer som exempelvis Netgear som i princip alltid levererat bra grejer, så var

det svårt att bortse från skillnaden. Och så där höll de på, och givetvis skrev jag om det. Och givetvis slutade det med att D-Link inte ville skicka testprodukter till mig längre. De sa det inte rakt ut, men förfrågningar om testexemplar besvarades aldrig, och det brukar tyda på att ett företag inte vill att en viss tidning, sajt eller skribent ska skriva om dem längre.

Men något har hänt på D-Link. Produkterna verkar ha höjt sig ett snäpp, och vips verkar företaget ha tagit mod till sig och skickat ut ett testex även till undertecknad. Det är jag glad för, eftersom den nya nätverksanslutna kameran DCS-930L faktiskt är riktigt bra. Ja, jag hade gärna sett att den stödde Power Over Ethernet, alltså ström via nätverkskabeln, men å andra sidan har DCS-930L inbyggt WIFI-nätverk a'la 802.11n så det blir aldrig mer än en kabel om du kör trådlöst och tar strömmen via den vanliga transformatorn. Kameran har inbyggd mikrofon, stöd för DynDNS och UPnP och kan även tidsstämpla bilderna som skickas via kameran. Du kan utöver detta också spara bilder till en FTP-server vid rörelsedetektion och få en varning via mail om någon rört sig på "fel" ställe.

Och sen, det kanske läckraste: applikationer för iPhone och Android. Du kan registrera upp ett konto hos D-Link låta din kamera ansluta sig dit. Detta konto använder du sedan när du installerar applikationen i din iPhone och vips kan du se på strömmande video från ditt kontor eller vad du nu önskar titta på i din iPhone. Det lite läskiga i sammanhanget är att kameran kontinuerligt håller en dataström uppe mellan ditt interna nätverk och D-Links servrar. Skulle det varit

tvärtom, att D-Links servrar öppnar en anslutning till din kamera, rakt genom din brandvägg, så hade jag direkt avrått från att använda denna produkt men som det är nu så lagras alla inställningar i din kamera vilket får anses vara helt okej förutsatt att du har en brandvägg värd namnet hemma eller på kontoret.

Prislappen ligger på under 900 kronor för kameran. Applikationen i din iPhone är gratis, och så också kontot hos D-Link du behöver för att det ska fungera. Är det värt det? Upp till var och en att avgöra, men jag kommer att köpa en eller ett par stycken för att hålla koll på gården hemma.

D-Link DCS-930L

Tillverkare: D-Link
Pris: 899 kronor inkl. moms.
Köp den hos: inWarehouse, m.fl.

APPAR SOM INTE FINNS ÄN

Frisk luftappen

Perfekt på tränga bussar på sommaren!

Actionkomediappen

Gör den svartvitaste Polska konstfilm till festlig actionkomedi!

Samtalsämneappen

Konverserar tråkigt om så du slipper!

Jag har så mycket pengar att det är skamligtappen

Den kostar 10000 att ladda ner och allt den gör är att få din iphone att brinna upp!

Retro

The White Album

Think faster.

The Power Mac G3's have already embarrassed the fastest Pentium PCs. But just for the sport of it, let's throw some more fuel onto the G3 flame. Rocket fuel. The Power Mac G3 minitower now gives you options to crank up the system speed to almost frightening levels. Like Ultra/Wide SCSI hard disks that move information up to 40MB/second and 100Mb Fast Ethernet cards—both extremely helpful when opening or moving large graphics and video files. It's the Mac version of "the rich get richer."

POWER MACINTOSH G3 MINITOWER.
STARTING AT \$2,349.*
233 or 266MHz PowerPC G3 processor, 512K backside cache, 66MHz system bus, 32-384MB memory, 4-6GB IDE hard disk, 24x CD-ROM drive, 2-6MB SGRAM, 3 PCI slots. Includes keyboard, mouse, Mac OS 8. Optional 4-9GB Ultra/Wide SCSI hard disk, Fast Ethernet, 128-bit 2D/3D graphics card. Monitor not included.

VIDEO HAPPENS FASTER.
QuickTime 3.0 (which runs on any Power Macintosh without additional hardware) is now the standard video format on both Macintosh and Windows.

COLLABORATE FASTER.
With the optional Fast Ethernet card, the Power Mac G3 minitower drastically cuts file transfer time over your network.

THE BEST STUFF RUNS FASTER.
The earth-shaking applications (like Adobe® Photoshop and Macromedia Director) are first and fastest on Power Macintosh—because Mac remains the center of the multimedia universe.

WORK FASTER.
Avoid the forced coffee break. Get an optional ultra-fast hard disk and/or a professional 2D/3D graphics card that accelerates QuickTime and QuickDraw® 3D (and displays millions of colors on whatever size monitor you lust after).

Under Steve Jobs frånvaro hände något med Apple. Designen närmade sig PC-datorernas beiga och lite småtrista fyrkantighet och under skalet hände det inte mycket heller. Apple gick över till PowerPC-plattformen och till en början undrade nog gemene man vad Apple höll på med när de nya maskinerna var långsammare än de gamla Motorola-baserade kärrorna.

Av Joacim Melin

När Jobs åter stegade in på Apples campus i slutet på 1996 så hade Jonathan Ive redan varit där ett antal år och hade gjort tappra försök att styra upp designen på Apples produkter. Ett exempel på detta är Power Macintosh G3, den sista maskinen i PowerMac-serien innan den blev blå (och fick namnet “blådåren”) och utrustades med bärhandtag i varje ände. Och tittar man noga så känner man igen små detaljer i formen som härstammar från gamla Newton, en produkt som Ive designade. De runda formerna runt öppningarna för ZIP-drive, diskett och CD-ROM-spelare och den insjunkna ytan runt strömknappen.

Jag hade en sån här maskin och med lite meckande gick det faktiskt att installera Mac OS X på den. När jag skriver “lite” så innebar det i själva verket både tandagnisslan och återkommande svordomar men när jag var klar så körde jag inte bara Mac OS X utan Mac OS X server på den. Med en 266 megahertz G3-processor och upp till 384 megabyte interminne och med en SCSI-hårddisk på hela sex gigabyte var detta ett monster med MacOS på. Med Mac OS X var det inte riktigt så, dock. Apple sålde även en servermodell av denna maskin som kort och gott hette Macintosh Server G3. Den sålde “sådär” och lades ned redan i

Januari 1999 efter att ha fått endast tio månader på marknaden.

Att mecka på insidan av en vit PowerMac G3 var en mardröm. I sedvanlig Apple-stil så var allt konstruerat så det inte bara gick att lyfta ut. Att byta hårddisk var inget man bara gjorde i en handvändning, och samma sak gällde att stoppa in mer minne eller ett expansionskort. Allt detta förändrades när Apple 1999 släppte den blåa modellen av Power Mac G3, då man med ett enda grepp kunde öppna maskinen och snabbt komma åt innanmätet. En annan sak som började förändras redan med den blåa PowerMac G3 var att SCSI nu var på väg bort. I den vita PowerMac G3:an fanns både SCSI och IDE, där SCSI endast användes för hårddisken (något Apple använt sedan de första Mac-modellerna med hårddiskar släpptes) medan IDE-bussen användes för CD-ROM-spelaren och ZIP-driven. I tidiga versioner av blådåren samt den vita modellen hade Apple rejäla problem med IDE-bussen, något som förbättrades i den andra generationen av den blåa Power Macintosh G3 som släpptes i Juni 1999. Något som däremot var en riktig succé var tangentbordet, kanske ett av de bästa Apple gjort sedan Apples Extended Keyboard II.

Den blåa modellen av Power Macintosh G3 hade ett ännu kortare liv än den vita modellen, som överlevde mellan November 1997 och Januari 1999. Blådåren fick endast nio månader på sig, mellan Januari och September 1999, innan Power Macintosh G4 lanserades i en grå-blå färg och med en lätt förändrad frontpanel, men i övrigt i samma chassi som G3:ans modell. Senare modeller av Power Macintosh G4 hade samma form på chassit men då var färgaccenten grå istället för

blå, men formen i sig höll i sig ända fram till den ökända FireWire 800-modellen av Power Macintosh G4 (som i sin tur lanserades i Augusti 2002, och redan då blev känd för sin oerhörda bullernivå) som lanserades i Januari 2003 och lads ned redan i Juni samma år då lanseringen av PowerMac G5 ägde rum.

Men det var med den vita Power Macintosh G3 revolutionen startade. Det var där vi äntligen fick ordentligt med kraft under (eller ovanpå) våra skrivbord och jag tycker att dess design faktiskt håller än i dag.

MACPRO

Magazine Juli 2011

utkommer den

30 JULI

MACPRO
MAGAZINE